

Toelichting op bezwaar m.b.t. vergunningverlening realisatie logiesgebouw voor huisvesting arbeidsmigranten, locatie Venloseweg 110

Geachte commissieleden,

De Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten heeft 6 maart 2023 een bezwaarschrift ingediend tegen de vergunningverlening voor de realisatie van logiesgebouw voor huisvesting arbeidsmigranten op locatie Venloseweg 110.

Onder verwijzing naar ons bezwaarschrift waar het gaat om zaken als de stikstofdepositie, het bestemmingsplan en het Paraplubestemmingsplan wil ik in navolgende voornamelijk in gaan op het beleid van de gemeente Horst aan de Maas m.b.t. arbeidsmigranten en dan meer specifiek ten aanzien van ruimtelijke ordening, de richtlijnen die de gemeente heeft opgesteld met betrekking tot het omgevingsgesprek en het welzijn van arbeidsmigranten.

Allereerst een korte reactie op de inleiding van het verweerschrift van de advocaat van Hekkelman. Hij stelt dat B&W hem gevraagd hebben de belangen te behartigen van de gemeente Horst aan de Maas. Kennelijk heeft de gemeente een belang. Voor zover na te gaan kan dat belang slechts zijn om op basis van wetgeving en eigen regelgeving te komen tot juiste beslissingen over – in dit geval - een vergunningaanvraag. Het is vreemd te vernemen dat die gemeente – die zich wél in staat acht beleid te formuleren en die vergunning te verlenen - vervolgens niet in staat zou zijn om haar eigen beslissing te verdedigen. Daar moet blijkbaar een wetskenner van buitenaf voor veel geld voor ingehuurd worden. Dat stelt vraagtekens bij de capaciteit van de gemeente om zulk een vergunningaanvraag zélf te beoordelen. Het zij gezegd.

Buiten zaken die – om te reguleren – door de gemeente, c.q. het college van B&W op papier zijn gezet, gelden – als we uit mogen gaan van een betrouwbare overheid – ook uitspraken van leden van het college, binnen en buiten de gemeenteraad, die in samenhang gekwalificeerd mogen worden als “het beleid” van de gemeente Horst aan de Maas. Dit is van belang om op te merken omdat die uitspraken consequenties zouden moeten hebben in de kwestie die nu voorligt. Het college heeft zélf toegelicht hoe door haar opgestelde regelgeving geïnterpreteerd moet worden en verwoordt dat de aantallen arbeidsmigranten die binnen Horst aan de Maas gehuisvest worden, te veel in omvang toenemen en dat het afremmen van die omvang gewenst is. Oók hebben leden van het college herhaalde malen betoogd dat de clustering van huisvesting van arbeidsmigranten – met name in het gebied waar Venloseweg 110 deel van uitmaakt – zorgen baart en feitelijk ongewenst is. Bij die opvattingen heeft ze – in woord – ondersteuning gekregen in de gemeenteraad. Je zou mogen verwachten dat de gemeentelijke overheid die openbare uitingen omzet in daadwerkelijk handelen, bijvoorbeeld door niet mee te gaan in een vergunningaanvraag waar de huisvesting van arbeidsmigranten nog verder uitgebreid wordt en er dus nog een verdere clustering, c.q. opeenhoping plaats vind in het gebied waarop ik hiervoor doelde.

“Ruimtelijke Ordening” (RO) heeft als doel het zo goed mogelijk (her)inrichten en gebruiken van de beschikbare ruimte (land en water) van een gebied. Bij ruimtelijke ordening gaat men uit van de mogelijkheden van de ruimte en de wensen van de samenleving. Ruimtelijke ordening is een proces waarbij de overheid, gebruik makend van een groot aantal regels en na afweging van individuele en groepsbelangen, de ruimte zodanig inricht of herinricht dat het welzijn van de burgers zo goed mogelijk wordt gediend. Volgens de advocaat van Hekkelman in haar verweer kan B&W – ik citeer – “in overeenstemming met een *goede* ruimtelijke ordening (...) kiezen om de bevoegdheid tot afwijking van het bestemmingsplan al dan niet (te) gebruiken” (einde citaat).

Vraag is - in het verweerschrift verwoord – of het college met de door haar gehanteerde motivering in redelijkheid is kunnen komen tot haar besluit om af te wijken, gebruikmakend van haar bevoegdheid in deze. De advocaat van Hekkelman gaat in zijn verdediging van het besluit van B&W in het vervolg van diens verweer niet expliciet in op de motivering van die afwijking, maar wijst in zijn algemeenheid op door de gemeente geformuleerde regeltjes. Maar hij gaat volledig voorbij aan de uitspraken vanuit het college, waarop in ons bezwaarschrift gewezen is. Ik doel daarbij vooral op punt 5 in ons bezwaarschrift, waarbij verwezen wordt naar de uitspraak van wethouder Beurskens tijdens een informatieavond op woensdag 16 september 2020, waarin de wethouder stelt dat er onbedoeld gebieden zijn ontstaan – hij doelde concreet op het gebied waartoe Venloseweg 110 ook behoort – waar de huisvesting van arbeidsmigranten onaanvaardbaar – ik herhaal “onaanvaardbaar” – is gecumuleerd. In dezelfde bijeenkomst heeft wethouder Bouten aangegeven dat door de gemeente onderzocht wordt hoe de clustering tegen gegaan kan worden. In de voorliggende kwestie – het moge duidelijk zijn – had het college de daad bij het woord kunnen voegen en met volle overtuiging kunnen beargumenteren dat het gebruikmaken van haar bevoegdheid af te wijken van het bestemmingsplan niet aan de orde is! Juist vanuit “goede” ruimtelijke ordening, waarbij de belangen van de samenleving, c.q. de omwonenden en andere burgers dienden te prevaleren boven de belangen van één individuele ondernemer. Het is triest dat de zogenaamde “belangenbehartiger” van het college van B&W in zijn verweer stelt dat op grond van de regeltjes de ruimtelijke aanvaardbaarheid van huisvesting van arbeidsmigranten op deze locatie vaststaat en dat de overlast als gevolg van de *“onaanvaardbare cumulatie”* zoals Beurskens dat noemde er feitelijk helemaal niet toe doet. De advocaat van Hekkelman doet nog niet eens een poging de uitspraken van Beurskens en Bouten als hiervoor geciteerd in deze context een plek te geven. Nee, hij negeert die uitspraken gewoon. Daarmee wordt de positie van het gemeentelijk bestuur totaal ongeloofwaardig en onbetrouwbaar en kennelijk heeft B&W daar geen enkele moeite mee... Is het om die reden dat het college Hekkelman – als regeltjesduider, maar onbekend met de context vanuit de samenleving - heeft ingeschakeld en niet zelf het verweer op zich neemt, omdat dan die ongeloofwaardigheid en onbetrouwbaarheid nog veel meer geaccentueerd zou worden? Moeten we in dit kader ook kijken naar de publicatie in De Limburger, waarin gesteld werd dat wethouder Bouten zich bij het besluit van B&W over deze vergunningaanvraag onthouden heeft van stemming. Hoe moeten we die “onthouding van stemming” overigens juridisch kwalificeren? Kan een wethouder zich überhaupt wel onthouden van stemming, juist als het gaat om het gebruikmaken van haar bevoegdheid af te wijken van eerdere besluiten? Wellicht ten overvloede, maar hetgeen hiervoor betoogd is met betrekking tot de uitspraken over “clustering” geldt natuurlijk óók voor de meer algemene uitspraak van collegeleden dat de toename van het aantal arbeidsmigranten in de gemeente teruggedrongen moet worden.

In diens verweer verwijst de advocaat van Hekkelman als belangenbehartiger van de gemeente onder 2.4 naar de opmerking in ons bezwaar (onder punt 4) dat de de te huisvesten arbeidsmigranten werkzaam moeten zijn in de gemeente Horst aan de Maas. In de tekst die daar op volgt gaat hij daar verder niet op in. Duidelijk moet zijn dat de vergunning alleen geldig is voor binnen de gemeente werkzaam zijnde arbeidsmigranten. Daarover staat – zoals wij gesteld hebben in ons bezwaar - niets in de vergunning die op 25-1-'23 verleend is, terwijl dat in dit geval extra van belang is omdat het bedrijf van de initiatiefnemer buiten de gemeente Horst aan de Maas ligt. Maar uit een verklaring van de initiatiefnemer voor de huisvesting d.d. 17-1-'23 (zie bijlage 1) blijkt de gemeente dat alsnog wél als voorwaarde te stellen, terwijl niet duidelijk is hoe de gemeente dat denkt te handhaven.

In de hiervoor bedoelde verklaring (bijlage) 1 staan overigens meer zaken die in deze kwestie van belang zijn. Wat is de reden dat in deze verklaring staat dat de initiatiefnemer de voorgenomen intentie vastlegt dat de huisvesting maximaal 126 personen bevat én dat dit niet meer uitgebreid mag worden. Verder verklaart de initiatiefnemer dat hij vóór juni 2023 een aanvraag gaat indienen voor wijziging van het bestemmingsplan “Recreatie” naar de bestemming “Huisvesting van arbeidsmigranten”. Zou het niet logisch zijn dat dit geregeld is vóórdat de vergunning verleend wordt? In dat licht bezien is de opmerking van advocaat van de gemeente in diens verweerschrift opmerkelijk dat het bestemmingsplan zou kloppen. Dat blijkt dus uitdrukkelijk niet het geval, zo mag je afleiden uit deze verklaring!

Tenslotte staat in die verklaring dat de initiatiefnemer een inspanningsverplichting heeft om met de andere eigenaren van de diverse locaties ter huisvesting van arbeidsmigranten gezamenlijk afspraken te maken omtrent toezicht en beheer, waarbij de wensen van de buurbewoners nadrukkelijk betrokken worden. Of daar gevolg aan gegeven is en wat daarvan het resultaat is weten we niet, want daarover valt niets te vinden in het aan ons beschikbaar gestelde dossier en voor zover wij weten is de omwonenden niet gevraagd welke wensen zij hebben op dit punt.

De ongeloofwaardigheid en onbetrouwbaarheid van dit college van B&W – waarover ik hiervoor al sprak - krijgt nog meer gestalte als we kijken naar het verweer van de advocaat van Hekkelman als belangenbehartiger van dat college van B&W met betrekking tot het toepassen van de richtlijnen van het omgevingsgesprek, zoals de gemeente Horst aan de Maas dat vastgesteld heeft. In het verweer wordt gesteld dat het participatietraject is doorlopen en het ontbreken van een handtekening onder het gespreksverslag doet daar niets aan af. Kennelijk heeft de initiatiefnemer een vinkje kunnen zetten en is daarmee de kous af. Een failliet van – naar ik meende – goede intenties van dit college – is daarmee beklonken. Een omgevingsgesprek is er voor de Bühne om de schijn op te wekken dat omwonenden echt iets in kunnen brengen. Die intentie is – zo blijkt nu – volledig ontmaskerd. Wat het college van B&W betreft kan de burger het bos in..., zij doet ondertussen wat haar goeddunkt.

In ons bezwaarschrift is aangegeven dat er op meerdere punten niet voldaan is aan de hiervoor genoemde richtlijnen voor een omgevingsgesprek. De belangenbehartiger van het college van B&W, de advocaat van Hekkelman, gaat daar in zijn verweerschrift niet of nauwelijks op in. Zo wordt niet ingegaan op het feit dat het verslag van het omgevingsgesprek ontbreekt in het dossier. De vraag is dan ook gerechtvaardigd of er überhaupt wel een gespreksverslag is, even los van de vraag of die ondertekend zou zijn. In een brief d.d. 8 juli 2022 (met als onderwerp: *opschorting aanvraag omgevingsvergunning realiseren van een logiesgebouw* - zie bijlage 2) wordt de initiatiefnemer nog wel gewezen op die omgevingsdialoog. Van belang is - en dat staat toch écht in de richtlijnen – dat indien er geen of een onvolledig verslag voorgelegd wordt, de vergunningaanvraag niet in behandeling wordt genomen. Eenzelfde handelswijze overigens die breed gehanteerd wordt als andere cruciale stukken ontbreken bij een vergunningaanvraag. En – ik wil het nog wel een keer benadrukken – in die richtlijnen staat toch duidelijk dat een handtekening óf een aanvullende tekst van de omwonenden nodig is om verder te kunnen werken aan de afhandeling van de aanvraag. Die stukken ontbreken dus en alleen daarom al zou de commissie negatief moeten adviseren op deze vergunningverlening.

Als werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten hebben wij regelmatig gesproken met de verantwoordelijk wethouder Bouten, over de inhoud van de richtlijnen. In dat overleg is benadrukt dat bij zo'n omgevingsgesprek ook mensen en groepen betrokken moeten worden, die niet direct in de omgeving wonen maar feitelijk wel betrokken zijn. Wij zijn echter niet uitgenodigd door de initiatiefnemer.

Ook daar is niet gehandeld volgens de richtlijnen. De belangenbehartiger van B&W gaat hier in zijn verweer niet op in.

In dit kader tenslotte wil ik de commissie dringend vragen deze zaken mee te nemen in haar beoordeling van de bezwaren. In een vorige hoorzitting – met betrekking tot de huisvesting van arbeidsmigranten door Geodis – zijn door mij tijdens de hoorzitting stukken ingebracht, die vervolgens in de afwegingen van de commissie kennelijk geen enkele rol hebben gespeeld, althans ze zijn niet meegenomen in de door haar verwoorde afwegingen in haar advies. Ik mag hopen dat de inbreng tijdens deze hoorzitting niet voor niets zullen zijn en wel degelijk meegenomen worden in de afwegingen in het advies van de commissie aan het college. En daaraan wil ik toevoegen dat in dat college de feitelijke getuigen zitten die kunnen beamen wat ik in voorgaande naar voren heb gebracht.

Over de wijze waarop het omgevingsgesprek heeft plaatsgevonden heb ik u een en ander toegelicht. Na het vaststellen van de richtlijnen zien we jammer genoeg steeds weer dat die heel moeizaam gevolgd worden en dat de gemeente de juiste handelwijze nauwelijks bewaakt. De werkgroep betreurt dat ten eerste, te meer omdat de gesprekken daarover met de wethouder op zich prima verliepen. Met de toepassing in de praktijk zoals we die nu ervaren geeft dat een flinke knauw. Ik vraag me af of daar op een of andere wijze verantwoording voor afgelegd gaat worden. In ieder geval zou het de inspanning van alle betrokkenen rechtvaardigen indien de handelwijze m.b.t. het omgevingsgesprek leidt tot een advies uwerzijds richting gemeente om de vergunning in te trekken.

En dat verzoek geldt temeer omdat ons inziens het welzijn van de arbeidsmigranten onvoldoende gewaarborgd wordt. Wat we daarover opmerken in ons bezwaarschrift kunt u als ingelast beschouwen. En waar het gaat om het huisvesten van arbeidsmigranten onder de grond wil ik graag aanvullend nog wijzen op het afwijzende advies van de welstandscommissie (CRK) op dit punt. Maar ik wil nog graag twee aanvullende opmerkingen maken m.b.t. het welzijn van de arbeidsmigranten:

- In de stukken die door de vergunningaanvrager zijn aangedragen wordt uitgebreid ingegaan op het beheer en onder andere de bereikbaarheid van het beheer voor bijvoorbeeld omwonenden. De huisvesting aan de Venloseweg 110 functioneert al langer en nu wil het geval dat ik vorig jaar samen met een lid van de Tweede Kamer een bezoek heb gebracht aan de huidige locatie. Wij hebben geprobeerd contact te krijgen met de beheerder. Door te bellen op de plek waar aangegeven staat dat je de beheerder zo kunt attenderen op je aanwezigheid. Toen dat niets opleverde zijn we het gebouw waar de arbeidsmigranten gehuisvest zijn, binnen gegaan. Om te kijken of we daar iemand aantreffen die we zouden kunnen spreken. Er was niemand, maar ondertussen hadden wij – als we dat gewild hadden – alle kamers van de arbeidsmigranten binnen kunnen gaan zonder dat iemand ons een strobreed in de weg zou hebben gelegd. Dat lijkt me niet vertrouwenwekkend ondanks alle ronkende woorden van de aanvrager in diens stukken over beheer... en handhaving door de gemeente op dit aspect – zo is ons vaak genoeg gebleken – vindt niet of nauwelijks plaats. Of je moet er als omwonenden wel heel lang en heel indringend om blijven vragen.
- Het tweede punt betreft de kwalificatie “logiesverblijf” die het de aanvrager én het college van B&W mogelijk maakt om aspecten van duurzaamheid, veiligheid en gezondheid vrijwel te negeren. Waar dat toe kan leiden is onder andere gebleken in IJsselstein, waar arbeidsmigranten gehuisvest zouden worden in een groepsaccommodatie (De Peelhaas) aan de Timmermansweg. De rechter heeft uitgesproken dat de arbeidsmigranten in een omgeving terecht zouden komen die “zeer tot extreem slecht” te noemen is en om die reden heeft de rechter de vergunning vernietigd en daarop heeft het college van Venray uiteindelijk wijselijk besloten geen nieuwe aanvraag meer in behandeling te nemen.

Wat ik aan wil geven met deze twee voorbeelden is dat de aanvrager en de gemeente - weliswaar met mooie woorden en met het toepassen van allerlei trucs - het belang van welzijn voor arbeidsmigranten handig weten te omzeilen. Daarbij komt dat het verweer van de belangenbehartiger van de gemeente uitsluitend is gebaseerd op regeltjes. Het is van belang ons te realiseren dat die regeltjes voor het grootste deel afkomstig zijn, c.q. opgesteld zijn door de gemeente. En dús ook door diezelfde gemeente aangepast of gewijzigd kunnen worden, om zo meer recht te doen aan de belangen van omwonenden en arbeidsmigranten, in lijn met wat de gemeente met de mond beleid... Dat de gemeente, c.q. het college dat – ook in de beoordeling van deze kwestie – niet doet, is tekenend!

Uiteindelijk zal het welzijn voor de arbeidsmigranten én voor de omgeving - wat ons betreft - doorslaggevend dienen te zijn en niet slechts het belang van één ondernemer.

Tot zover, ik dank u voor uw aandacht.

Paul Geurts
(namens de Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten)

Bijlage 1:

datum: ons kenmerk: 20-0029500 kenmerk: WABO-2020-0078
uw brief van: uw kenmerk:
telefoon: behandeld door
bijlage: - onderwerp: Afspraken maximaliseren aantal arbeidsmigranten

Geachte heer

Op 28 maart 2022 hebben wij uw aanvraag ontvangen. Uw aanvraag gaat over een omgevingsvergunning voor het realiseren van een logiesgebouw op de locatie Venloseweg 110, 5961JD Horst. Deze aanvraag is geregistreerd onder nummer 2022-015791

We hebben de beslistermijn van de aanvraag op 31 mei 2022 met 6 weken verlengd en hebben we de beslistermijn op uw verzoek opgeschort tot 26 januari 2023. Dit betekent dat wij uiterlijk op 27 januari 2023 een beslissing moeten nemen op uw aanvraag.

Bestemmingsplan

De locatie Venloseweg 110 is gelegen in het bestemmingsplan "Camping Venloseweg 110, Horst", vastgesteld 2014-02-11. Het perceel heeft de enkelbestemming 'Recreatie' met een bouwvlak.

In artikel 4 van de regels is opgenomen dat huisvesting van arbeidsmigranten is toegestaan onder de volgende voorwaarden:

- a. huisvesting is slechts toegestaan binnen het op de planverbeelding aangeduide bouwvlak;
- b. er is een bedrijfswoning op het perceel aanwezig waar de eigenaar van het recreatiebedrijf of gedelegeerde bedrijfsleider woont;
- c. er dient een fysieke scheiding te worden aangebracht tussen het recreatieve product (de camping/het park met al haar voorzieningen, standplaatsen en -accommodaties) en de huisvesting van arbeidsmigranten;
- d. het moet gaan om huisvesting van arbeidsmigranten die (grotendeels) binnen de gemeente Horst aan de Maas werkzaam zijn; (door Europees recht niet meer van toepassing)
- e. er dient een goedgekeurd inrichtingsplan te zijn ingediend en uitgevoerd, waarin aandacht is besteed aan een goede fysieke afscheiding tussen de recreatieve standplaatsen, parkeercapaciteit en de standplaatsen ten behoeve van de huisvesting van arbeidsmigranten.

Gebouwen ten behoeve van verblijfsrecreatie mogen uitsluitend binnen het bouwvlak worden gebouwd en overigens geldt dat de gebouwen totaal een maximale oppervlakte 600 m2 mogen beslaan, de maximale goothoogte 6 meter, de maximale bouwhoogte 10 meter en de minimale

Postbus 6005 / 5960 AA Horst T 077 – 477 97 77 IBAN NL48RABO0123601150
Bezoekadres: F 077 – 477 97 50 BIC RABONL2U
Wilhelminaplein 6, Horst

www.horstaandemaas.nl
E gemeente@horstaandemaas.nl
E facturen@horstaandemaas.nl

afstand tot de zijdelingse perceelsgrens 2,5 meter mag zijn. Tevens moet worden aangeboord dat aan het keurmerk SNF wordt voldaan (Stichting Normering Flexwonen).

Binnenlandse ontwikkeling

In artikel 7 van het bestemmingsplan is opgenomen dat Burgemeester en Wethouders af kunnen wijken van de regels uit hoofdstuk 2 voor de maken, afmetingen en perceelgros tot niet meer dan 20% van de maten, afmetingen en perceelgros.

Luw plan omheint een logiesgebouw van 420 m2. Er is op het perceel al een logiesgebouw aanwezig met de oppervlakte van 295 m2. Samen wordt de oppervlakte daarmee 715 m2 en wordt de maximaal toegestane oppervlakte van 600 m2 overschreden met 115 m2. Met de afwikingsbevoegdheid uit artikel 7 kan meegewerkt worden om tot 20% af te wijken van de maximaal toegestane oppervlakte.

Met het beoogde logiesgebouw (in combinatie met het bestaande gebouw) is er ruimte om in totaal 126 personen te huisvesten (42 in het bestaande gebouw en 84 in het nieuwe gebouw).

Voorwaarden

Het college van Burgemeester en Wethouders gaat er in principe mee akkoord om mee te werken aan het plan met de binnenlandse afwikingsbevoegdheid onder de voorwaarde dat u met ondertekening van deze brief uw voorgenomen intentie vastlegt dat de huisvesting van arbeidsmigranten maximaal voor 126 personen is en dat dit niet meer uitgebreid kan worden.

Verder spreekt u met ondertekening van deze brief uw intentie uit om voor 1 Juni 2023 een aanvraag voor wijziging van het bestemmingsplan in te dienen bij het college. Dit verzoek ziet op het wijzigen van de bestemming 'Recreatie' naar de bestemming 'huisvesten van arbeidsmigranten', waarin ook het aantal van 126 arbeidsmigranten als maximaal toegestane te huisvesten arbeidsmigranten wordt opgenomen.

Blijkt dat door in werking treding van de omgevingswet per 1 juli 2023 het voorkomen anders aangevraagd dient te worden, zal er in overleg met de gemeente een nieuwe datum bepaalt worden.

neemt een inspanningsverplichting op zich om met de ander eigenaren van de diverse localtes ter huisvesting van arbeidsmigranten (in aanbouw en/of vergund tot aan rolonde Horsterweg/Aartsenweg), gezamenlijke afspraken te maken omtrent toezicht en beheer. Hierbij worden de wensen van de buurtbewoners nadrukkelijk betrokken.

Door ondertekening van deze brief geeft u aan met bovenstaande voorwaarden akkoord te gaan. Wij verzoeken u de ondertekende brief voor akkoord voor aan ons terug te sturen.

Met vriendelijke groet,

Naam

Adres

Plaats

Datum

Voor akkoord

[Redacted signature and address information]

gemeente
**HORST
A/D
MAAS**

T.a.v. [REDACTED]
Venloseweg 110
5961 JD Horst

datum: 8 juli 2022

uw brief van: [REDACTED]

doorkiesnr. [REDACTED]

bijlage(n): 0

ons kenmerk: 1507Z20220328090803272

uw kenmerk: [REDACTED]

behandeld door: [REDACTED]

onderwerp: opschorting aanvraag omgevingsvergunning realiseren van een logiesgebouw

Geachte heer [REDACTED]

Op 28 maart 2022 hebben wij uw aanvraag ontvangen. Uw aanvraag gaat over een omgevingsvergunning voor het realiseren van een logiesgebouw op de locatie Venloseweg 110, 5961JD Horst. Deze aanvraag is geregistreerd onder nummer 2022-015791.

Opschorten termijn

Op grond van artikel 4:15 lid 2 van de Algemene wet bestuursrecht wordt de mogelijkheid geboden om de termijn voor het geven van een beschikking (beslistermijn) op te schorten gedurende de termijn waarvoor de aanvrager schriftelijk met uitstel heeft ingestemd.

Per mail van 7 juli 2022 heeft u aangegeven de beslistermijn voor uw aanvraag te willen opschorten met 8 weken. Dit betekent dat wij uiterlijk op 7 september 2022 een beslissing moeten nemen op uw aanvraag.

Naast de reeds verzonden brief om aanvullende gegevens dient het plan verder uitgewerkt te worden op de volgende punten;

- Inrichtingstekening met de juiste verhoudingen hoe het bouwwerk zich verhoudt tot de grondslag van het perceel
- Omgevingsdialog (niet vanuit [REDACTED] want die loopt al, maar [REDACTED])
- Inpassingsplan
- Document waarin gemotiveerd wordt dat er aan de uitgangsnottie arbeidsmigranten worden voldaan
- Beheersplan
- Parkeerplan
- Aangepast plan om bij de CrK voor te leggen

Om een grotere oppervlakte toe te kunnen staan (> 600 m²) voor huisvesting arbeidsmigranten zullen wij u ter tekening een privaatrechtelijke overeenkomst toezenden.